

Nuorttanaste
maksä ovta
kruvna jakko
dagast, bla-
de dinggu-
juvvu juokke
poasttarappe
lutte.

Nuorttanaste

Nuorttanaste
olgušboatta
guovte gærde
manost —
dam 15ad ja
dam 30ad
bæive juokke
manost.

Bajasrakadus- ja čuvvgitusbladde samidi.

»Gæca mon boadam farga«

»Leket maidai digis garvvasak.«

No. 19.

15ad Oktober 1903.

5ad jakkodak.

Ibmel sane birra.

Sisasaddijuvvum.

Muttomak arvvedik Ibmel sane harrai aibas boastot.

Vuostačün læ dat aibas boastot, atte Ibmel sadne Basse čallagest læ jabma sadne. Davja gullu celkkujuvvumen, atte bibal læ »jabma bogstava«; mutto dak olbmuk, guđek dam celkkek læk ječa dam dajatusa rakadam, čallagest dat i gavdnu. Basse čala cælkka navt: »Bogstavva godda, mutto Vuoiŋa ællen dakka (2 Kor. 3, 6). Jos nuft læ, atte bogstavva godda, de dam arveda vel ucce manašge, atte ješ bogstavva i mate læt jabma dingga; dastgo jabme i nagad gænge jametet. Bogstavva ješ fertte læ ælle. Mutto dam ællem læ ođđasist riegadkættes olbmui jametægje, nuftgo Vuoiŋa æliem læ ællatægje. Mutto mi læ duot jametægje bogstavva? Mi be ærago laka — laga bakkomak, mak læk sarggjuvvum gæđgetavali ala ja Moses bokte addujuvvum, erinoamašet loge bakkom laka ja dasto obba boares testamenta garra ja lossis lakaællem, ja damditi cælkka Paulus: »Bogstavva godda.« Vai mi fuomašet atte nuft læ gæčadekop, maid dat sæmma Paulus nubbe sajest čalla: »Di lepet min girje, čallujuvvum min vaimoi sisa, mi dovddujuvvu ja lokkujuvvu buok olbmui, di, gæi birra dat læ almos, atte di lepet Kristusa girje, doaimatuvvum min balvvalusa bokte, sisačallujuvvum i blækain, mutto ælle Ibmel vuoiŋain, i gæđgetavali, mutto vaimo oazžetavvalidi. Mutto daggar dorvvo mist læ Ibmele Kristus bokte, i, atte ješaldanek mi læp dokkalažat maidege jurdašet, nuftgo ješaldanek; mutto min dokkalašvuot-

ta boatta Ibmelest« j. n. v. (2 Kor. 3, 2—9). Dast Paulus værddeda boares ja ođđa testamenta balvvalusa goabbagguoimasæska. Son namata boares testamenta balvvalusa bogstava balvvalussan ja ođđa testamenta balvvalusa fast Vuoiŋa balvvalussan ja cælkka: »Bogstavva godda; mutto Vuoiŋa ællen dakka.« Dat bogstavva, mi boares litto aige jameti ja ain dalge jameta i læk ærago laga garra gaibbadus, mi i armost maidege dieđe, ja mi bukta suddolažži jabmema (Rom. 7, 8—11), ja dat vuoiŋa, mi ællen dakka, læ evangelium armo ja famo vuoiŋa (Rom. 1, 16; 8, 2).

Ædnagak sagga boastot addejik, go gaddek ja oapatek, atte Ibmel sadne čallagest læ jabma sadne, dainago apostal cælkka: »Bogstavva jameta.« Vai mi mattep læt vissas dam ala lægo Basse čallag sadne jabma vai ælle sadne, berrep mi dam darkkelæbbut gæčadet. Ibmel sadne læ dieđitus Ibmelest — daihe Ibmele sardnom olbmuidi, su almostus; mutto Ibmel sadne læ boattam migjidi su Bassevuoiŋa bokte; dastgo aivestassi Bassevuoiŋa dietta, mi Ibmelest læ (1 Kor. 2, 11), ja damditi matta son sardnot. Bassevuoiŋa suogarda vela Ibmel čieŋgalvuodaidge, ja matta ouddanbuktet dam mi dobbe læ. Ibmel vaimo čieŋgalvuodast vulggek Ibmel sanek; dastgo i Ibmel sarno »bani olggobælde«, nuftgo davja olmuš dakka. Mutto go son sardno, de son sardno su vaimostes. Jesus celki: »Dak sanek, maid mon digjidi sarnom læ vuoiŋa ja ællem (Joh. 6, 63). Ibmel sadne ja su vuoiŋa čeva mate goassege čerotuvvut goabbagguoimestæsga. Ibmel vuoiŋa læ alo sane siste sis-kaldes famoin.

Dat læ surgadlaš čagjadus go

gaddek bibala čallujuvvum sane læt jabmam, ja æska oskolaža jiena bokte jakket ællen šaddat. Olmuš šadda dast famolæbbo go Ibmel. Olmuš dalle ællata dam, maid Ibmel i nagad ællen dakkat.

Dam aše vel buorrebut arvedam varast geččop mi vela čallujuvvum ja jidnulaš sane gaskavuođa goabbagguoimasæska. Lægo jidnulaš daihe sardneduvvum sadne æralagaš go čallujuvvum sadne?

Ædnagi mielast dak orroba læmen aibas æralagašak, go dam guovto gaski biggjuvvu nuft ollo erotus, atte čallujuvvum sadne læ jabma, ja jidnulaš sadne læ ælle. Mutto dak guovtos æva læk sierra sane, fal aibas ovtalagašak. Ibmel sadne læ obbanassi okta, sæmma lakkai go Ibmele ješ læ okta. Mutto dam ovta sane olmuš fuomaša guovte sierra lakai, namalassi juogo čallaga ja čalmi daihe jiena ja belji gaskaoamalašvuoda bokte. Aivestassi dam harrai matta dakkujuvvut erotus čallujuvvum ja jienalaš sani gaski.

Mutto goabba ala matta olmuš buoremusad luottet čallujuvvum sane ala go vai dam jidnulaš? Dat læ likkatmættom duottavuotta, atte Bibali čallujuvvum sane ala matta olmuš olasi luottet. Dat i læk ovtage bættam. Mutto jenalaš sardnai matta olmuš luottet aivestassi dalle, go dat okti soappa čallagin; mutto čala ješ duođašta ja buok aigi fuomašubme damnanne, atte jeniaš sardne i læk buok aigid čallak mielde. Olmuš i mate damditi dasa ollaset luottet, son fertte alo dam bigjat baldalagaid čallag oapoin, amas dat čagjadattet; dastgo ædnagak læk jidnulaš sarni bokte bættatallam. Mailnest jiednaduvvu nuft saggage, atte beljidi čuojga olles

gielesvuotta ja verrodak, ja davja sægotuvvu okti duottavuotta ja verrodak. — Jos dast oskujuvvu dušše fal beljidi, de helveti læ gœidno.

Ibmel diđi, atte daggar varalašvuodak læk buok aigin min oudast, damditi son i læk bigjam min belji oskali, mutto son læ maidai addam čalmid ja jierme, nuft atte mi mattep addet su audogassandakke sane. Su datto læ, atte don čalmidakguim ik gæčadifci dušše dam nokkavaš mailme, mi læ dieva bahavuodast, mutto maidai su sane, ja dat sadne ravasta dudnji nokkmœttom mailme, man siste vanhurskesvuotta assa.

Lasetuvvu.

Moft orro din mielast Kristus harrai?

Math. 22, 42.
Okta D. L. Moody sarnin.
(Lasse oudeb nummari.)

Mi dal ječaidæmek jorggalet romalaš soaltati oaiivvamuša lusa, su virgge dagai, atte songe fertti læt Jesusa lakka. Dat ibmelmœttom baken ješ gœčadi Jesusa gillamuša hamest imaslaš dovdoiguim. Son oini ja gulai albmuga vildda stoago. Son læi su soaltatides gočœom ruosa bigjat Jesus ala, son læi maidai sin gočœom navlid sabmet su giedai ja julgi čađa ja su siddo sarjadet. Diktop mi dam oaiivvamuša ouddanloaidastet ja jerrop mi sust: Don romalaš oaiivvamuš, dust læi kommando duomo ollašuttema bagjel, don legjek bigjujuvvum bœrrai gæčœat, atte jabmenduobmo ollašuttujuvvui, don oidnek su gæčœos matke Oaiivvegallobaikai, don gullek su sardnomen ja oidnek su jabmenen, cælkke migjidi: »Moft orro du mielast Kristus harrai.« Gæčœa dam oaiivvamuša ala. Mi læ dat? Son časka raddes vuostai ja čurvve:

Duodaid dat olmuš læ Ibmeta bardne.

Mi oažžop maidai dam rievvar lusa mannat, gutte Jesusa baldast ruosa alde hœngai ja jarrat, moft son likoi Kristus. Vuost bilkkedi ja higjedi son Kristus, mutto mannel oažžoi son buoreb jurdagid su birra. Son cælkka: »Dat i dakkam maidege boastovuodaid.« Mi mattep vela mannat vidasæbbo, mi ožžušæi-

mek bærgalagage vittanen ravkkat. Markus muittala, atte vela dak buttesmœttom vuoinakge čurvvu: »Jesus, don buok alemus Ibmeta bardne?« Ađdnag olbmuk celkkek davja: »Mon galle jakam, atte Jesus læ Ibmeta bardne, ja damditi læ must dat doavvo, atte mon audogassan sadam.« Bærgalak osko dam sœmma ja vela æmbo go dam; mutto son doargesta.

Mi læp dal oaidnam, moft Jesus vašalažak jurdašek su birra ja gullam sin duodaštusa. Jorggalekop mi dal ječaidæmek su ustebi lusa. Mi halidep dal gullat maid su ustebak celkkek su birra — moft si sudnji likojek. Ravkop mi vuost oudasæmek duon sardnedægje oaiivvamuša, mæce-sardnedægje Johannes. Ađrep Jesusa i læk oktage, gutte læ nuft sardnedam, go dat clmai — dat olmai gutte gesi obba Jerusalem, obba Judœa albmuga mæccai su famolaš sarnides bokte ja gutte olmušslajai ouddi ouddan loaidasti dego okta čuvvggis naste. Bottus Johannes gatašægje su kamelguolgain gođđujuvvum biktasidesguim ja su nakkeboakanin ja celkkus son migjidi, moft su mielast orro Kristus harrai. Vaiko su sanek čugje Palæstina mæce bagjel, de læk dak almaken agalažat čallujuvvum dam girjai, mi læ bagjel buok girjid! »Gæčœa dam Ibmeta labba, gutte guodda mailme suddo.« Nuft orro Johannes mielast Kristus læme. »Mon læm duodaštam, atte son læ Ibmeta bardne.« I læk imas læ atte son gesi Jerusalem ja Judœa lusa; dastgo son sardnedi aivestassi Kristus. Ja dat læ visses, atte bagjel buok, gost Kristus sardneduvvu, čœagganek albmugak.

Guldalekop mi dal maidai, mi læ Pietarest cælkkenmuššan su birra. Son læi su mielde čilggitusa vare alde ja maidai dam ija go son bettjujuvvui. Boađe Pietar ja adde migjidi diettet, moft du mielast oroi Kristus harrai! Boađe vittani čokkansagjai ja buvte ouddan du duodaštusak Jesus birra! Don okti biettalegjek su. Don celkkik vuordnomin, atte don ik dovddam su. Lægo dat duotta Pietar? Ikgo don dovddam su? Mon orom gullamen Pietara vastedæme: »Vuoi, mon dovddim galle su. Mon gielestegjim dalle go mon su biettalegjim. Mon burist dovddim su.

Mannel oaidnep mi su ouddanloaidastæme ja muittalæme Judalažaidi sin stuora suddo, go si issorasad legje sorbmin hævasvuoda Hærra. Son gočœoda dalle Jesusa »Hærran ja Kristusin.« Dam lagan læi su duodaštus Kristus birra vuostas helludakbæive. »Ibmeta læ dakkam dam sœmma Jesusa Hærran ja Kristusin,« cælkka son. Mainasest muittaluvvu migjidi, atte go si botte sorbmit Pietara, de son i gavdnam ječas gelbolazžan jabmet sœmmalakai go su Hærra, navvalassi oivin bajas guvlui, go son navllijuvvut galgai russi. Nuft allaget jurdaši Pietar Jesus birra.

Lasetuvvu.

* * * * *
* | Gukken ja lakka. | *
* * * * *

Girje „Nuorttanastai“.

Mon aiggom čallet vahaš dam mannam gase birra, mi mist dal læ nokkam. Čakœa læ dal boattam su čœaskesvuodaines, muota oidnu juokke aino gläseraigest, go olmuš olgus guovllala dabe daid ollo duoddari gaskast, gost min vanhema læk orrom ja boarasmuvvam. Dabe ferttepmige orrot, go læk mist baikek ja dalok. Mannam gæsse i læm buorromin guovddo. Gidagæsse læi nuft čœaskes, atte i bagjanam guolle. Mi, gudæk vuollin orrot dam Guvddagainodæno gadin, æp ožžom danmade gulid, atte mi ællep dalve alma gulid oastetaga. Ouddal læp mi ligodam vahaš vuovddetge saltegulid.

Ja nubbadassi suidnešaddo min gieldestge — nuftgo buok æra baiken Finmarkost — læi hui fuodne, ja almaken gaibbeduvvujek vierok nuftgo davalažat juokke gusa ja juokke guolledunka oudast j. n. v. Im jakke atte gavdnu gostege dam ædnamest nuft garra ællem ja birgginlakke go dabe Guovddagæinost. Jos olmuš viste darbbaša — nuftgo juokkehaš dietta, atte alma vistetaga duoddarest i mate olmuš birgget — de fertte jottet 18 mila Suomædnami ouddalgo bæccemuoraid oažo oastet ja dasto divras fravta makset, daihe 16 mila Alta vuovddai ja makset 2 kr. juokke hirsast.

Go mi dasto gæčœadet boacosab-

melaš riebo dile, de gavduat mi dam hirmsos hægjon. Si læk alo birra jagid sin boccuidekseguim aive buok skarpasæmus ja alemus duoddarin orromen, gost si diettalassi ferttijek borgast ja buollašest gillat ollo goallo-ma oktan boccu ja bædnagiguim; mutto vaiko læ sin ællem nuft garas, de sist gilddujuvvujek boaldemmuorakge, juokke orro dalo lakkasin, vaiko læ nuft, atte avdin baiken i gavdnu birggim mađe sieđga boaldamušsan buokaidi; mutto olgusmaksamušad gaibbeduvvujek garraset, ja olbmuk sakkutuvvujek jos i læk maksujuvvum mæreduvvum aiggai. Mu mielast orro, atte vaibmoladesvuotta æmbo berriši čajetuvvut min suokan vuostai, mi læ — oazžo cælkket — oktan duoddaren.

Dam 25ad september læ dam jage dabe min baiken muottan man-ga koartela, ja i læk vises suddago šat obbanassige.

Masest čallujuvvum 28ad sept. 1903.
K. Johansen.

Ednama boarresæmus gavguk

galgga læt dat persalaš gonagas as-sambaikke, man namma læ Susa. Dietto-olbmak muittalek, atte dat gavguk asatuvvui 400 jage Kristus rie-gadæme ouddal ja læ dalle nabo 2300 jage boares.

Johan Tornensis

Paulsbo Washington. Muttomak du boares oappasin ja grannain Guovd-dagæinost goččujek mu jærrat dust, maggar dist dille vuoina bælest læ dobbe dam amas ædnamest, gosa don læk boattam? Lægo dist ibmelbalvva-lus dobbe? Ja jos læ, maggar osko-dovdastusak dobbe barggek? Luther-analažakgo vai ærak?

Dagga nuft burist atte dam blađđai čalak væhaš dam birra, suot-as læ migjidi dabe dam boares æd-namest gullat, moft dobbe læ religion bælest

„Nuorttanaste“ olgusadde.

Okta juolgetes olmuš-čærdda.

Muittaluvvu, atte dam stuora Ny-Guinea sullo alde Ostindias læ gavd-num okta odđa olmuš-čærda. Dai ol-mui juolgek læk nuft heittugak, atte si æi væhašge satte vazzet. Si aset javri alde, gosa si læk smava vistid rakkadam stoalpoi ala, ja smava vad-nasiguim sugadet javrin. Nuft oidnu

okta darogiel blađde muittalæme. Læ-žago daddege duotta.

Ruošædnam giddagasain

æi læk uceep go 4000 manak, dak vaivanak, guđek bajasšaddek daggar dillest, læk dokko boattam damditi go sin vanhemak læk dobbe.

Dalve læ dal boattam

muottagin ja buollašin maidai dabe Nordlandast. Šad oktober muti dabe vuostas gærde dam čavča. I læk gal ollo muotta vel, mutto læ hui čoas-kes.

Lullekinast,

Kuansist læ dal hirmsos nælgehatte. Hætte læ nuft stuores, atte smava manak sorbmijuvvujek ja borrujuv-vujek. Dobbe læ vel olbmui bierggoge adnujuvvum gavppegalvvon. Dat ue-can, mi dakkujuvvu dam hæde gæpe-det, i ole mange ragjai, dat læ dego goaikkanas dam stuora abe ektoi.

Okta olmai Engelandast,

gutte færamaid suottasid čoagga, sui-ta maidai ovta kinesalaš æppeibmel gova, man ala læ čallujuvvum: „Ba-keni æppeibmel,“ sust læ maidai ok-ta gollebitta, ja dam ala læ son čal-lam: „Kristalažai æppeibmel.“ — Goabbas son dam guovtos ænemus balvvalægjek læk?

Bibal ja dak ruošalaš bærraigæčček Suomast.

Friavuotta matta læt uecan Suomast. Muttom ruočalaš avisa muittala, atte okta olmai Suoma oaivvegavgugest, Helsingforsast aigoi gieskad prentetet muttom basse čala værsaid daggar sæidnetavvalid ala, mak lavvijek ad-nujuvvut maidai Suomast. Su arvva-lus læi daid vuovddet Helsingfors bir-rasin. Suomast læ dal daggar laka asatuvvum ruošast, atte juokke čala, mi prentejuvvu galgga čađageččujuv-vut ruošalaš dasa bigjujuvvum eise-valdin, dat asatus namatuvvu amas sanin „Censor,“ samegilli bærraigæ-čam. Dat nammatuvvum olmai fertti diettalassi vuost čajetet su čallages „censori“ songe, son saddi ovta gan-da gutte læi prentemoapast čallagin bærraigæčči lusa. I læm mikkege æ-ra go bibalværsak čallujuvvum, mut-tomak daina čugje navt:

„Adde kæsari dam, mi kæsara læ, ja Ibmeli dam mi Ibmela læ.

Gutte erit jorggala su bæljæs gulla-mest laga, su rokkadus læ fastevuot-ta.

Dat læ fastevuotta gonagasaidi ibmelmættomvuodda dakkat; dastgo vanhurskesvuodda bokte nannijuvvu truvno.

Mutto go gandda bođi censor-lusa gavnai son su hui væsest.

»Gi læ čallam dam,« jærai cen-sor.

»Dam læ — dam læ — Ibmel čallam,« vastedi gandda ja algi čier-rot.

»Mana olgus dallanaga ja cælk-ke must, atte dat læ hæppadmættom-vuotta daggarid prentet.« Daggar læ dille Suomast. Mi oazžop læt ilost ja gittet Ibmela, atte mi dam fria Norga-ædnam assek læk.

Bælddoluokka ja Stuararide.

Lossaden šadda čiekčat

sæčagasa vuostai.

Muittali „Cammilla.“

Lasse oudeb nummari.

Olea ja Torkel likaiga dal bajas-ja manaiga olgus gæččat. Soai kirb-mastuvaiga go oiniga, atte jokka, mi ækkedest, go soai nokkat bijaiga bag-jel buok vuolle-ædnamid manai, dal dam boares ragjai læi cokum ja nuft čabbat golgai.

Mutto i dast læm vel galle Stuararide millo læi maidai javkam. Soai dast čuožoiga javotaga ja imastalaiga dam. Soai æva diettam galgaigago-soai čalmidasaga jakket. Soai galle didiga, atte Ibmel boares aige doal-voi litto-olbmuid rasta Ruksis mæra, ja atte Jordan-dædno fertti orostet, dassačigo su olbmuk legje rasta boat-tam; mutto atte son dal daggar ibma-sid dagai, dam soai æva læm jurda-šam; damditi æva læm soai goassege-rokkadallam Ibmela čace goikket. Væke soai gal læiga bivddam arad ja man-qed Hærrast, mutto soai æva læm jurdašam, atte dam lakkai galgai gævvat.

Dam lakai jurdašæiga Torkel ja Olea; mutto Linast ja Johannesest legje æra jurddagak, go olmuš diđi sudno igjarokkadusa, de fertte son, hæpanaddat su æppeoskos diti ja Ib-mel sadnai addet riehta, go dat cælk-ka: »Jesus Kristus læ ikti ja odne-ovtudaga ja agalaš aigai.«

Stuoraridde millo i mattam ollaset oidnujuvvut Torkel baikest — daggo goggo assamviste čuožoi, dušše vahaš dakest ja dam mađohes stuora gæđgesæines oidnujuvvui.

Mutto moft matta læt milloin? Dakke i oidnu, ja oroi čajetæme dego bælle gæđgesæinestge læ erit.

Torkel ja Olea vulgiga vuolas millo vuostai, ja go soai bođiga dærne ala oažžoiga soai oaidnet imaslaš oainatusa.

Dat odđa čabba millo læi vuolas gaččam, ja hirsak, bielkak ja fiellok legje biedganam jockagadedi gorčē bællai. Gæđgesæine læi njeiddujuvvum gaskaragjai, ja vel dak stuora, gassa gæđgecaggek legje vuolas gaččam. Dat gutte i læk oaidnam čace famo, i mate riehta arvvedet dam famolaš duššadume duoje, maid dat jokka dal læi dakkam.

Aito daggo, goggo millo čuožoi læi buok dego njoalostuvvum erit, dušše moadde gædže bælost bældē čajetegje, atte daggo lakkasin læ okti stuora rakkanus kemaš.

Vuoi dadde dam joga, dam damatmættom joga, maid dat dal dadde læi dakkam.

Jage mietta læi dat fast ja fast Olaus adnam narran ja fillim su olguslokkat ovta duhat kruvna nubbe mañest, ja dal, go son šaddo galgai lagjet sikke ruđai ja bargo oudast, valdda dat juonalaš jokka ja bigja buok moallon, ja mañnel dat golgada nuft vigitæmet ja ilolažat, dego i lifčē mikkege dapatuvvam, ja orro dego bilkkedæme Olaus, go dat oktan soarppen boršo gorčest vuolas. Dat orro dego cækkemen Olausi: »Lossaden šadda čiekčat sæčagasa vuostai.«

Vuoi Olaus rievu, duodaid i læk dal nuft gæpas šatten vuostai-čiekčat. Stuoremus oasse su riggodagast læ dal biđgijuvvum joga mielde vuolas.

Mutto jurdaš, Torkela rokkabældok æi læk vahagattuvvum vahašge; dak čužžok nuft čabbat dego dærvas lavgo mañnel. Juokke okta daina smava rudnis blađin læk dego buttaset bassujuvvum dalve duolva mañnel, dak orok dego bajedæme sin smava oividcetek bajas čajetam diti Olausi, man čabbak si læk.

»Hærra læ væketægje hæhest,« cælkka gonagas Daved, ja nuft matiga maidai Torkel ja Olea dal cælk-

ket, Johannes ja Lina maidai; dastgo go Olaus buok bældoi ja gidi bijai čace vuollai, de galle Ibmel dam nagadi goiket.

Dat i læm dađe bahabut dušše Olaus obmudak, mi dam vahagi manai. Su boarresæmus bardne, Erik, oažoi su julgides goabbašagai cuvkkijuvvum, nuft atte son raniben šaddai olles su ællem aiggai.

Millo gæčče daihe oudastolmai ja Olaus bardne læiga millost dalle go vuolasgaččai. Soai æva diettam maidege ouddalgo bođi oktanuanost dego bajančærgas ja buok manai jokki. Goabbašagak soai njuikiga muttom uvsast olgus; mutto Olaus bardne suorgani nuft sagga, atte i goastam gukkas njuikket, son damditi dæivatalai ovta stuora hirsast bagjel julgid ja časkujuvvui mæsta jamas. Mañemus čalbmeravkalæmest oažoi millo olmai su gidda ja gesi su gaddai. Milloolbmast læi ucce vistaš dærne alde, ja dokko bardne guddujuvvui.

Dallanaga saddijuvvui sadne Stuorariddai; Olaus læi buorremus nakkarides siste. Kl. 3 ikko bođi milloolma akka ja goalkkoti su uvsala, ja hui baha girist bođi ješ Olaus uvsala ravastet, ja stuora suttoin gačai: »Mi dat læ igjašlamaid ja muosetuttemid olbmui nakkari siste?«

Vissa læi dat nisson sikke čorbman ja čiekčam lossadet uvsala.

Milloolbma akka læi nuft suorganam ja viekam, atte son illa sati sardnot ibmerdam lakai. Son gæččali čuorvvot: »Millo læ vuolas gaččam gorčai oktan gæđgesæinin. Erik læ min stobost, son læ doagjam guktoi julgides. Boađe Olaus, boađe dallanaga.«

Olaus Stuoraridde algi jurdašet, atte dat nisson læ jiermes massam; mutto go su muittoi bođi, man ollo gerdid dat jokka læi su illastam, de son jakkegođi, atte nisson duoda sardno. Son basteles jienain čurvi:

»Maid cælkak don? Lægo millo gaččam?«

»Læ, læ, millojavvre læ sprengijuvvum, ja buok læ mannam gorčai, ja Erik læ guktoi julgides cuvkkim, don galgak boattet dallanaga, Olaus!«

»Ibmel væked mul Ibmel væked mul!« čuorvoi Olaus ja jottelet manai sisa biktasid bagjelasas garvotet.

Ige læm gukka ouddalgo son bođi millostoppoi, gost Erik lattes

vællai ja luoimai stuora bakčasi siste. Olaus gævatus dobbe læi dego jiermetæme.

Ganda gikse i orrom čuocemen Olaus vaibmoi, mutto fal millo, mi læi javkkam. Millo-olbma akka, gutte gulai Olaus hubmamen dušše millo birra, celki: »Milloin læ dal nuftgo læ, Olaus; mutto juoga fertte dakkujuvvut gandain. Ikgo don oaine, atte su juolgek læk cuvkkijuvvum?«

»Vuoi dadde du duona! Millost go don legjek, Erik, dalle go dat gaččai? Alma manne buok jafok ja gornek maidai?« celki Olaus.

Gauda i vastedam, son dušše luoimai.

Alma maidege dagakætta manai Olaus olgus fast, ja čuožodedines čoro alde gavkai son lossis meilain gorčē vuostai, maid son jurdaši i læk buorre cækket; gal vegji su muittoi boattam dak sanek, maid son læi gullam genda gieskad lökkamen: »Lossaden šadda sæčagasa vuostai čiekčat.«

Olles jage barggo, olles jage vaivve ja olles jage ruđai olguslokkam læi dal aibas duššas. Dat læi æmbo go dat gievras olmai nagadi guoddet, čuorvodedines dego mielatæbme: »Duššaduvvum! Duššaduvvum!« čieroi son, nuft atte gadnjalak golgge su nierai mielde vuolas.

Anne, Olaus akka, læi maidai boattam, son čuožžoi sænga baldast stobost ja čieroi. Mutto go son læi sæmma vuorradusast go ærak, de i šaddam mikkege dakkujuvvut barne bakčasa gæppedam diti.

Millo-olbma akka læi dat okta, gæst oroi læme vahaš movta. Son ganda biktasid rađai, nuft atte juolgek bese æmbo luovos; mutto go i diettam oktage æmbo rađe, de muittali millo-olbma akka, atte son læi gullam, atte Torkel læi væketam ovta Olaus husmannin, gutte dimag læi juolge doagjam dimbarvuovdest, ja buoremus læ dal Torkela viežžat.

»Mi oažžop dam dakkat,« vastedi Anne.

Sæmmast bođi Olaus sisa, ja su akka goččoi su viekkat Bælddoluokkai Torkela viežžat, vai son bæssa oaidnet Erik julgid, daida son juoga rađen diettet.

Go Olaus gula Torkela namtuvvumen, holvoi son vašest: »Maid? Torkela viežžat! Torkelago? — dam garroduvvum olbmul!«

Lasetuvvu.

»Nuorttanaste« čalle prentægje ja olgusadde læ G. F. Lund Sigerfjord, Vesteraalen.